

MATEU 25,31-46

Jesús digué: “Quan el Fill de l’home vindrà ple de glòria, acompanyat de tots els àngels, s’asseurà en el seu tron gloriós. Tots els pobles es reuniran davant seu, i ell destriarà la gent els uns dels altres, com un pastor destria les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra.”

“Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: “Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure’m.” Llavors els justos li respondran: “Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam

acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure’t?” El rei els respondrà: “En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d’aquests germans meus més petits, m’ho fèieu a mi.”

“Després dirà als de la seva esquerra: “Aparteu-vos de mi, maleïts, aneu al foc etern, preparat per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam, i no em donàreu menjar; tenia set, i no em donàreu beure; era foraster, i no em vau acollir; anava despullat, i no em vau vestir; estava malalt o a la presó, i no em vau visitar.” Llavors ells li respondran: “Senyor, ¿quan et vam veure afamat o assedegat, foraster o despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir?” Ell els contestarà: “En veritat us ho dic: tot allò que deixàveu de fer a un d’aquests més petits, m’ho negàveu a mi.” I aquests aniran al càstig etern, mentre que els justos aniran a la vida eterna.”

AQUESTA ÉS LA DARRERA PARÀBOLA DE JESÚS, la va explicar als seus deixebles dos dies abans de que el prenguessin per matar-lo. És l'última de quatre paràboles seguides: el Servent fidel i l'infidel, les Deu verges, els Talents i les Ovelles i les cabres. Totes quatre ens encoratgen a viure el present servint els altres mentre esperem fidelment el retorn de Jesús.

Cada paràbola és més concreta que l'anterior. Al Servent fidel i l'infidel aprenem que hem de servir els altres; a les Deu verges que hem d'estar sempre a punt; als Talents que hem de traduir el nostre amor a Déu en obres; i en aquesta darrera paràbola aprenem que les nostres obres han de ser de compassió i d'amor servint els qui més ho necessiten.

La paràbola és molt curta: separar les ovelles de les cabres és una comparació de la separació del judici final. Les paràboles acaben aquí. Jesús comença parlant d'ovelles i cabres però aviat el pastor de la paràbola cedeix el lloc al Rei, que és Jesús. El vel de la paràbola s'aixeca i Jesús ens deixa veure, com per un forat, com serà el judici.

En el judici, Jesús, el Rei, se situa en el lloc dels afamats, assedegats, forasters, despullats, malalts o empresonats. La separació dels justos es fa segons com cada persona va servir el Rei en aquests germans seus més petits. La recompensa serà viure per sempre en la plenitud del Regne del cel, on ja ningú patirà fam, ni set, ni fred, ni serà foraster, malalt o captiu.

Per ser deixeble de Jesús no n'hi ha prou amb afirmar unes creences, s'ha de traduir en obres servint els altres. Però, qui són els altres? Com en el Bon samarità, Jesús ens assenyala els seus germans més petits: els qui sofreixen, els qui no podran tornar el favor, aquells que no prendriem mai per un rei perquè són la imatge del Rei sofrent, que és Jesucrist.

Jesús separarà els justos segons les seves obres. No perquè amb les obres ens guanyem la salvació, sinó perquè les nostres obres són l'evidència de la nostra fe. No sembla que la quantitat d'obres compti gaire, com vèiem a la paràbola dels Talents, però hem d'haver servit als necessitats, poc o molt, perquè Jesús ens posi al grup de les ovelles.

Jesús ens adverteix amb paraules i imatges fortes. Deixem-nos sacsejar per ell i fem que el nostre amor a Déu es converteixi en servei als altres com si servíssim Jesús mateix, el nostre Rei. El temps és limitat, però la recompensa és eterna. Som-hi, no s'hi val a badar!

